

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
Az arany hajó szállodával szemben.
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek is

A meghamisított népképviselő.

Pécs, 1895. március 20.

Azt mondják, a parlamentarizmus túlélté magát, nem felel meg tényleg annak az ideálnak, melyet az elméletben képvisel, gondoskodni kellene tehát valami másféle módozatról, mely a népnek befolyását az államkormányzatra biztosítaná.

Ha végig tekintünk az európai kontinens parlamentjein, többé-kevésbé igazat kell adnunk a fenti elvet hirdetőeknek, de ha a magyar parlamentet vesszük szemügyre, akkor valóságos felháborodás fogja el lelkünket a népképviselői elv meghamisítóit szeretnők korbáccsal üzni ki abból a templomból, a melyet az 1848-ki törvényhozás a népképviselő számára oly nemes idealizmussal megalkotott.

Hogyan ne lelkesedtek volna az 1848-iki idealisták azért az eszméért, hogy az egész nemzet választottai hozzanak törvényt a nemzetnek, nekik legyen felelős a kormány, mely létalapját a nemzeti képviselő többségében bírja, s így a nemzeti akaratnak a parlamenti többségben kifejezésre jutó egyetlen intése elegendő legyen arra, hogy a nemzetietlen vagy törvénytörő kormányok helyükről elsöpörtessenek.

A századvégi politikusok azonban már nem olyan idealisták, mint elődeik a század közepéről, mint reális emberek úgy gondolkoznak, hogy a nemzet a polgárok összességéből áll ugyan, de a polgárok közül mindenki önmagához áll legközelebb, a haza javát tehát mindenki úgy szolgálja leginkább, ha saját egyéni boldogulását iparkodik előmozdítani minden áron. Ez pedig úgy érhető el legjobban, ha az ember igyekezik jó lábon állni a hatalmasokkal.

Megalkottak tehát a politikai korrupció atyjának, Tisza Kálmánnak sugalmazására egy szégyenletes választási törvényt, mely a nemzet tagjainak négy ötöd részét egyszerűen kidobta az alkotmány sáncaiból, s melynek a „nagy taktikus“ szellemében való kezelése oda süllyesztette a parlamentet, hogy nem a kormány képezi a többség kifolyását, hanem a többség kifolyása a kormánynak, s ebből következően nem a többség ellenőrzi a kormányt, hanem a kormány dirigálja a többséget, mely létét neki köszöni s tagjainak egyéni érdekeit a hatalmi kedvezések ezerféle szálaival magához fűzi.

Az 1848-iki idealisták elkoptatott parlamentáris eszménye pedig csak arra való, hogy akkor, a mikor az ellenzék szemére lobbantja a kormánynak s a többségnek az általa elkövetett és elnézett törvénytelenégeket, előhozakodjanak nagy szemérmertlenül azzal a parlamentáris elvvel: „mi képviseljük a nemzet többségének akaratát s így a mi akaratunk nem lehet törvénytelen!“

De mikor aztán arról van szó, hogy engedjenek szabad utat a nemzeti akarat hamisítatlan megnyilatkozásának, töröljék el a kortesérdekeket szolgáló választási törvényt, terjesszék ki a választási jogot, osszák be a választó kerületeket igazságosan, vágják be utját a hatalmi tulkapásoknak, vegyék ki a választások tisztaságának ellenőrzését a párturalom kezéből s bízzák annak megítélését pártatlan bíróságra: akkor szemforgató alakoskodással azzal állnak elő, hogy mindent magasabb tekintetek akadályozzák és maguk szolgáltatják a magyarság esküdt ellenségeinek kezébe a legveszedelmesebb fegyvert, mintha a magyarság tulsulya ebben az országban csak a

politikai korrupció, a népakarat meghamisításának hitvány eszközeivel lenne fenntartható.

A népakarat meghamisításának eszközeit azonban még egy kormány sem vette igénybe nagyobb cinizmussal, mint a Bánffy-kabinet abban a pár választásban, melyet eddig vezetni szerencséje volt. Az egyes egyéneknek jelentkező az a jelenleg, hogy a szellemi képességek fogyatékos voltát a természet a fizikai erők fokozottabb mértékben való adományozásával szokta pótolni, a Bánffy-kabinetnél is szembetűnő módon ismétlődik. Soha gyengébb szellemi tőkével nem kormányozták ezt a szerencsétlen országot, de soha durvább erőszak sem érvényesült akkor, amikor a polgároknak alkalmat kellett volna nyújtani, hogy a választási urnánál az ország dolgainak intézése körüli törvényes befolyásukat gyakorolják.

A bonyhádi és csáktornyai erőszakoskodások után következett a nyitrai rémuralom. Mert már nem is egyszerű ostromállapot, hanem valóságos rémuralom az, mit a nyitrai választás alkalmából az ottani hatóságok egy minta választási elnök segédlete mellett berendeztek. Katonasággal rakják meg az utolsó ellenzéki választónak is otthonát, a nagyrészt ellenzéki hangulatu vidéki választókat úgy iparkodnak kirekeszteni, hogy megtiltják kocsijaiknak a választási székhelyre való bevonulását, magukat a választókat pedig megmotoztatják, mielőtt szavazásra bocsátanák.

Hogy aztán ezeknek a rendszabályoknak ürügye alatt annyi ellenzéki szavazó lesz az urnától erőszakkal visszatartva, a mennyit választási jolgától megfosztani a pártatlan választási elnöknek és a kormányi jutalmazásra számító hatóságok tetszik, az kétségtelen dolog, mert hisz az ily rendszabályok, melyek talán egy általános néplázadás esetén lennének foganatba vehetők, de nem a nép alkotmányos jogának gyakorlata közben, tisztán a kormánypárt győzelmének biztosítására vannak kidolgozva.

Mit szóljunk aztán még a három Zichy feléptetésének frivol játékához, melyről mai távirataink adnak hírt? Az ily szemérmertlen üzelmek undort keltenek minden jobb érzésű emberben s megbélyegzik az oly mandátumot, melyet csak ily megvetésre méltó eszközökkel lehet megkaparítani.

Legutóbb ismét határozott alakban lépett fel a hír, hogy Bánffy megkapta a koronától a felhatalmazást az országgyűlés feloszlatására. No ha ez csakugyan bekövetkeznék, akkor legyen elkészülve a hadügyminiszter egy általános mozgósítás elrendelésére, mert országos választások esetén a nyitrai példa szerint a hadsereg békelétszáma aligha lesz elegendő a nemzeti akarat nyilvánulásának megvédésére.

Ügyvéd a vádlottak padján.

Pécs, 1895. március 20.

(A tegnapi délutáni tárgyalás folytatása.)

Nagy ügyész: Panaszos vagy a vizsgálóbírónál, vagy itt nem mond igazat, kérem tehát Kohnnak a vizsgálóbíró előtt tett vallomását felolvasatni.

Geiger: Figyelmeztetem a tett esküjére. Vallomása nagyon gyanus. Nem egyezett-e ki utólagosan vádlottal?

Kohn: Lehet, talán a feleségem.

Geiger: Van e jogi képviselője itt?

Kohn: Muttnyánszky Béla.

Geiger: Ő miért nincs itt?

Lauber: Engem küldött helyetteseül.

Sável: Hisz Ön Toldi Bélánál van.

Lauber: Igen, de ma Muttnyánszky urat helyettesitem.

Geiger: Kiegyezett-e panaszos, vagy nem, feleljen?

Kohn: (félve) Igen!

Jobst L.: Kivel egyezett ki?

Kohn: Nem tudom!

Sável: Hogyan egyezett ki?

Kohn: Megigérték, hogy követelésemet kielégítik.

Jobst dr.: Nem tartozik felelni!

Geiger: Eljárásomban senki se korlátozzon!

Sável: Felel vagy nem?

Kohn: Hallgat.

Öt percnyi szünet után elnök Kohn Józsefet hivatja be.

Jobst dr.: felem ez ügyben nyilatkozni óhajt.

Stern Károly: Kijelentem, hogy egyességről mit sem tudok. Panaszossal nem is találkoztam asóta, egyáltalában egyesség létrehozatalával senkit sem bíztam meg.

Kohn: Stern Károlyval nem is beszéltem, csak mások tanácsolták, hogy jól tenném, ha kiegyeszném.

Sável: Mondja Stern ur szemébe, hogy ő azt mondta: az ön részére veszi meg a birtokot.

Kohn: Igen azt mondta.

Stern: Mit sem tudok erről. Kohnnak minden szava hazugság. Igazolhatja Kurländer is, kinek maga Kohn mondta, hogy kezelni fogja a birtokot.

Kohn: Azt mondta, nekem vesni.

Stern: Nem igaz.

Sável: Tények bizonyítják, hogy ön csak megbízott volt. Ön hamisan vádol. Jobb lenne az igazat megmondani.

Nagy Géza: 1893. szept. 25-én tett vizsgálóbíró előtti vallomását kéri felolvasatni, mit maga az elnök megtesz.

Sável: Mivel bizonyítja, hogy Stern az ön neje részére vette a birtokot.

Kohn: Nincs bizonyítékom.

Sável: Gyanus, hogy ön semmire sem emlékezik panaszos, az lehetetlen, az csak kibeszélés.

Nagy Géza: Mennyi kártérítést kért feljelentésében? Elnök felolvassa: 20.900 frt 49 kr.

Sável: Fentartja-e kártérítési igényét?

Kohn: Nem, magánuten keresem.

Nagy dr.: Panaszát fentartja-e Stern ellen.

Kohn: Nem, polgári uton fogom keresni.

A tanúk vallomása.

Simonffy János 61 éves, 2 gyermek atyja, született Kaposvárott.

Sável: Pasitsky drt képviseli. Miért kérte nagyságod Kohnné ingatlanaira az árverést? Volt-e befolyása Sternnek, hogy az árverés megtartsa az ingatlanokra?

Simonffy: Mikor Jarschné átadta követelését Pasitskynak, az árverés már meg volt kérve. Rám befolyást más nem gyakorolt, csakis felem. A kiegyezés, mit létesíteni akartam, nem sikerült, s mintsem a birtokot megrohanják, árverést kértem.

Schlesinger dr. pápai születésű 28 éves izraelita, ügyvéd, siklósi lakos, Stern Károly és Kohné köti viszonyra vonatkozólag vallja, hogy a birtokvétel alkalmával nála nem volt Kohn. Csak később jött hozzá. Elmondta Rullék esetét, és hogy a birtokot Stern Károly vette meg, mit most ő kezel.

Sável: Nem mondta Kohn, hogy az ő részére vette meg?

Schlesinger: Beszédjéből azt értettem, hogy Stern tulajdonosnak. A szerződést felolvastam, mire ők semmi ellenvetést nem tettek.

Az elejtett becsületsértésben meghívott tanukat felmenteni kéri elnök. Azonban csakis Proppert becsájtják haza.

Fülöp Jakab tauu kéri elnököt, tekintve a a holnapi siklósi vásárt engedné őt haza.

Elnök kihallgatja Fülöpöt.

Fülöp: Bort akartam venni Kohntól, de ő Stern Károlyhoz küldött, hogy vele alkudjam, mert Kohn Sternnel nem tudott azon évben egyességre jutni.

Kohn: Erre nem emlékszik.

Az idő előrehaladott voltára való tekintettel elnök a mai ülést bezárta.

Második nap.

Délelőtt.

A tárgyalási terem tán még jobban megtelt hallgatósággal, mint tegnap. Elnök a tárgyalást pont-

ban 9 órakor megnyitván, a tanuk kihallgatása folytatott.

Szűts János vallomása.

Tanu 42 éves, reform. vallásu medinai születésű, nős. Annak idején tanu is akart vásárolni a Kohn-féle birtokból. Előbb Sternnél jelentkezett, a kinek utasítása folytán kiment Kohnhoz és vele alkudozott, mert mint Stern állítja, a birtok nem az övé, hanem Kohné.

Szembesítéskor tanu felismeri Stern ügyvédét és fentartja vallomását és hajlandó reá meg is esküdni.

Vádlott egészen valótlannak mondja tanu vallomását.

Farkas Sándor kihallgatása.

Elnök: Abból a birtokból, mely Csarnótán a Kohnké volt, akart-e vásárolni?

Tanu: Igen.

Elnök: Kitől?

Tanu: Elmentem Sternhez; ez azonban Kohnhoz utasított, mondván, hogy a birtok ezé.

Elnök: Meg merne e esküdni erre?

Tanu: Igen.

Elnök: A vizsgálóbíró előtt mást vallott.

Tanu: Megmaradok a mellett.

Alügyész: Azt vallja, a mi igaz.

Elnök: Melyik vallomására esküszik?

Tanu: A mit a vizsgálóbíró előtt mondtam.

Elnök: Ki kezelte azokat a birtokokat és hogyan?

Tanu: Kohn József kezelte mint a tulajdonos magáét.

Elnök: Miből következett ezt?

Tanu: Hisz a szomszédokkal ő gyűlölködött; föltöte szorgalmas volt, őtet látta folyton és Stern soha sem.

Szembesítéskor vádlott nem emlékezik, hogy tanut valaha látta volna.

Balogh Sándor

nem jelent meg, e helyett csak a vizsgálóbíró előtt tett vallomását olvassák fel.

Papp Pál kihallgatása.

Tanu ismeri régóta a birtokokat. Rullék után Kohn ült bele. Ők a falubeliek valamennyien Kohnt tartották a tulajdonosnak.

Vádlott megjegyzi szembesítéskor, hogy miután ezeknek a tanuknak egyike se mond igazat, nem fogadhatja el ennek a tanúnak vallomását sem.

Gáspár János kihallgatása.

„Csés' jónap, téns' törvényszék!” állított be az 55 éves Gáspár, ki különben turonyi gazda. Ismeri a birtokokat töviről-hegyire. Ott volt különben a járásbírósnál, mikor Stern megvette a birtokokat.

Baracsos János.

Tanu Kohnékat tartotta mindig a gazdának, egyéb iránt 4 hónapig cselédje is volt, Kohn fizette, Kohn fogadta és ő is bocsátotta el.

Alügyész: Igaz-e, hogy Kohnék nagyon takarékosan éltek?

Tanu: Nagyon is szegényesen.

Pátkai János

Kohn Józsefet tartja és tartotta tulajdonosnak, a ki úgy kezelte a földeket, hogy ő a sajátját sem kezelte volna különben. Ha valaki elszántott a földjéből, irgalmatlanul beperelte: Különben is ő csak egyszer látta Stern ügyvédét megfordulni Kohn lakásában.

Vas János.

Még 1889-ben vett egy szőlőnek való földet. Kohnnal alkudozott, de Sternnek fizette az árát, 190 frtot, a szerződést is Stern írta.

Vargha János

ismerte a birtokokat, vett is Sternből 3 fertály hold földet 200 frttól, Sternnek fizette.

Alügyész: Jó ára volt e az annak a fölnek?

Tanu: Hogyne. Most lehet ott ilyen földet 50 frttért venni. Csak azért vettem meg, mert szomszédos volt.

Geiger bíró: Ki aratott azon a birtokon?

Tanu: Kohn.

Geiger bíró: Ki adta el a gabonát?

Tanu: Kohn.

A költségek felszámításánál tanu felhozta egy mult évi tanuskodását, melyre vonatkozólag még most sem kapta meg a díjat. „Felszámítottam én tavaly is — ugymond — de hát elküldtek.”

Faddi János

kihallgatása ellen kifogása van panaszosnak; mert perben áll vele. Ugyanis Kohn becsületsértés és rágalmazás miatt beperelte tanut és már 2 bíróság előtt el is lett marasztalva.

Lényegtelen vallomást tesz különben, a miből az tűnik ki, hogy 1890—92 között, midőn még községi bíró volt, ő volt Sternnek a spiclije.

Becsei Károly

A Schapringer cég gabonauzletének vezetője vallja, hogy ők vásároltak több ízben buzát is, zabot is Kohn Józseftől, a ki mindig úgy adta el azokat,

mint sajátját. 1890-ben 753 frt lett Kohn javára elkönyvelve nálunk; ezt megirták Kohnnak, a ki levélileg intézkedett, hogy járandóságát Stern felveheti. Stern fel is vette.

Spitzer Ede

orvosi bizonyítványt küldött maga helyett. Felolvasták a vizsgálóbíró előtt tett vallomását, melynek lényege, hogy Kohn 592 frt áru buzát adott el neki sajátjaként. Hogy minő viszonyban állott Kohn Stern ügyvéddel, nem tudja A pénzt Kohn vette fel.

Szarkándi József

Kohnéknál mint cseléd szolgált. Ez egy alkalommal tanuja volt egy beszélgetésnek, mely Kohn József és Stern Károly közt folyt le. Kohn azt mondotta ingerülten, hogy számoljunk már egyszer össze, mire Stern azt felelte, hogy hiszen a birtok ugyis az övé, fizesse ki tehát előbb a Rull-féle 4000 frtot és akkor nem lesz egymással semmi bajuk.

Alügyész: Hogyan éltek Kohnék, urasan?

Tanu: Bizony nagyon szegényesen.

Szembesítéskor vádlott valótlannak jelenti ki tanu vallomását; a ki ezzel szemben fentartja és kész reá letenni a hitet.

Gyenes János

ez idő szerint 58 éves kovács Matyon. Többször végzett javítási munkát Kohnnál. Tanuja volt egy diszkurálásnak még 89-ben, mikor Kohnnak ama felszólítására, hogy jöjjünk már egyszer tisztába, Stern fiskárius úr azt felelte, hogy ha elvégzi a baját Rullal, akkor majd teljesen átadja a birtokot Kohnnak, a mi tényleg ugyis az övé.

Szembesítéskor tanu felismeri Stern Károlyban azt az urat, aki a fentebbieket mondotta.

Jobb védő és elnök keresztkérdéseire módosítja vallomását, de annyira mégis határozottan emlékezik, hogy Stern mondotta, hogy „magáé a birtok, csak dolgozzék!” erre le is teszi a hitet.

Szautter Gusztáv

Rull András és neje képviselője volt a Kohn féle perekben. Nincs tudomása róla, hogy Stern minden áron csak árverésre törekedett volna. Az ingatlanok nagyon megvoltak terhelve és mivel senki sem fizetett, Pasitzky hitelező megkérte az árverést, a mi meg is lett tartva. Nincs tudomása Sternnek ama tett ígéretéről, mely szerint a birtokokat Kohnnak átadni ígerte volna bizonyos kikötések mellett. Tanu az árverésen egy negyed telket vásárolt, Stern kérte tőle, és ő átengedte, különben is tanu a Rullék érdekében jelent meg az árverésen, hogy felhajtja az árakat.

Tanu megeskütését sem a vád, sem a védelem nem kívánja.

Mérey Sándor

kaposmérői születésű 39 éves, ref. vallásu, nős, egy gyermek atyja, jelenleg kereskedő, felekkel nincs rokonságban. (Derűlség.)

Elnök: Abban az időben Stern Károly irodájában volt alkalmazva, még pedig 91-től egész 93 nyaráig. Ismerte-e azt a viszonyt, a mi Stern és Kohnék közt fennállott?

Tanu: Nagyon jól. Kohnéknak a leszámolást mindig megtagadta az ügyvéd ur és folytonosan csak pénzt követelt tőlük.

Elnök: Kit tekintett ön ama birtokok tulajdonosának?

Tanu: Nem tudok felele semmit.

Elnök: Tud-e valamit, hogy talán Kohnék a tulajdonosok?

Tanu: Kohnék azt mondták, hogy ők a tulajdonosok, az ügyvéd ur meg azt mondta, hogy ő. Kohnék azt mondták, hogy a pénzüket ők kölcsön képpen vették fel Sternből, az ügyvéd ur meg azt állította, hogy előlegképpen adta. Mindkettő hazudik. Ha érzelmeim szerint kell véleményem mondanom, tekintve a sok könyhullatást, úgy Kohnéknak kell igazat adnom.

Engem az ügyvéd ur felszólított arra, hogy tanuskodjam a tekintetben, hogy Kohn ennyit, meg ennyit kapott tőle. Lehet ennek vagy két hete. Nekem egy jegyzéket adott át, a mit ő fogalmazott, hogy én azt magoljam be. Azonban kezembe nem adta az írást, midőn én azt mondtam, hogy majd otthon lemásolom és áttanulmányozom, hanem azt mondta, hogy csináljam ezt meg nála. Adott nekem megvesztegetésül egy 75 frtos váltót, a mivel én tartoztam neki. Ime itt van a váltó és hogy ne legyen feszélyezve az igazmondásban, hogy ne legyen adósa, ime itt van a 75 frt készpénzben. (A z elnök nek átadja a váltót és a 75 frt készpénzt.) Szombaton délután 5 órakor történt ez a dolog.

Jobszt László védő: Talán én is részes vagyok benne? Miután e tekintetben tanu tagadólag válaszol, védő így folytatja:

Méltóságos elnök ur, tek. törvényszék! Erre a scenirozásra el voltunk készülve, ugyanis egy levelet kapott Stern...

Tanu átadja az elnöknek azt a másolatot, a mit a Stern vádlott conceptusa után magának kivonatolva feljegyzett a Stern irodájában.

Alügyész: Volt-e valaki ekkor jelen?

Tanu: Csak a fia volt jelen, a mikor átadta a váltót.

Elnök felolvassa a tanu által átadott jegyzeteket, a mit Méreynek el kellett volna mondani a törvényszék előtt.

Tanu (felolvasás után). Miután jó lélekkel nem tanuskodhattam volna ilyen égbekiáltó igazságtalanságok mellett, azért adtam itt elő. A védőügyvéd ur bizonyára át fog adni egy levelet, melyből ki fog derülni a való igazság.

Jobszt László védő: Minden esetre egy oly incidenssel állunk szemben, a mire nem készültünk. Amint Sternből a dolgot megtudtam, az a következő történet: Mérey ur eljött hozzám. „Uram, mondá, meg vagyok idézve az ön ügyében. Én többször jártam künn Turonyban az ön megbízásából Kohnéknál, megvannak e még azok a jelentések, a miket onnét küldöztem? Stern szó nélkül kiadta. Ezeket az avult irásokat kérte Mérey, védő látta, mikor azokból Mérey jegyzeteket csinált. Én nem ismertem, ámbár tudtam, hogy Mérey, de hogy ebben az ügyben tanu, azt csak akkor tudtam meg, midőn Stern figyelmeztetett reá.

Tessék összehasonlítani a két írást. Itt vannak Mérey régi jelentései, itt van a mostani jegyzete. Tehát e szerint Stern már 91 ben szuggerálta volna Méreyt, a mikor bünperről még szó sem lehetett. A tárgyalást megelőző napon kapott Stern egy 8 oldalos levelet. (A t a d j a.)

Vádlott (az elnök kérdésére) Ez az ember (Méreyre mutat) egy párszor volt fenn nálam a vádhatározat meghozatala után, és pedig mindig keresett alkalmat. Mindaz, amit előadott, koholmány és egy szó sem igaz belőle.

Elnök: Volt-e ön valaha ennek a váltónak a birtokosa.

Vádlott: Méreynek volt egy 75 frtos követelése, melyet nekem még régen beperesítés végett átadott. 6—8 nap mulva azt mondotta, hogy meg van szorulva, adjak neki kölcsön pár napra 75 frtot. Ezt fedezte ő azzal a váltóval 5—6 nap mulva azonban tartozását megfizette s én visszaadtam neki váltóját.

Alügyész: Mióta nincsen alkalmazva Mérey az ön irodájában?

Vádlott: Három év óta.

Geiger bíró felolvassa a terjedelmes levelet, melyben Mérey megírja, miket fog vallani a bíróság előtt és hogyan fogja vádlottat leleplezni.

Elnök (tanuhoz): Mi volt a célzata, hogy mindezt megírta Sternnek előzőleg?

Tanu: Stern megbízott, hogy látogassam meg őt gyakorta és referáljak, hogy mi a közvélemény a kávéházakban, itt, ott. Én ilyen dolgokat készségesen elmondtam neki, sőt azt is megírtam, hogy tudakozódta az ellenfél által hivatkozott két tanu jellemét illetőleg, a kik közül az egyik teljesen elzúllott pálinka fráter. Mikor azonban láttam, hogy efféle kétes jellemű tanuk megvásárlására irányul Stern működése, és erre engem akar felhasználni kikészítőül, s mikor egészen beláttam kártyáiba, midőn láttam intencióját, hogy t. i. bennem is olyan akasztófára való tanut vél feltalálni, mint azokban a kétes existenciákban, gondoltam, hogy szinleg rámegyek a lépre, hátha szolgálatot tehetek az igazságszolgáltatásnak. Hisz náunk a tanuk forgalmi cikket képeznek 1—1000 frtig menő kurzussal. A levelet azért írtam, mert meg akartam adni vádlottnak az alkalmat, hogy védje magát, ha nem bünös.

Ügyész: Biztosra vette ön azt, hogy Mérey csakugyan elő fog rukkolni ezzel?

Vádlott: Nem hittem, nem képzeltem.

Alügyész: Csudálom hogy nem ma reggel mutatta itt be Méreynek ezt a hosszú levelét. Majdnem olyan szinben tűnik fel ez a dolog, mintha bizonyos fentartás lett volna önök között.

Vádlott: (hebeg) Azért vannak itt a jegyzetek, hogy feimutassam.

Alügyész: Vádlott ebben zsarolást lát, nemde? — Miért nem tetszett azonnal bemutatni. Azt hiszem azért volt készletben, mert a scenirozáshoz kellett fentartani.

Elnök (közbevégyva) Nagyon sok van elmondva ebben a levélben, a mi alig tartozik a lényeghez, szeretném én óhajtanám rövid kivonatban hallani, hogy melyek azok a ténykörülmények, a melyekre nézve önt hamis tanuzásra akarták csábítani, a melyet vádlott ön által akart bizonyítani. Ez itt roppant hosszú lére van eresztve.

Tanu: Mielőtt erre a kérdésre felelnék, előbb tartozom arra felelni, a mit az ügyész ur az imént szóba hozott. Vádlott olybá szeretne engem feltüntetni, mintha én azzal a levéllel zsarolást akartam volna elkövetni. Miért nem nyújtotta be tegnap, a mint kötelessége leendett, hisz ezzel megelőzhettem volna a zsarolást. Igen ám, mert meg voltak rettenve, levelem egész konsternációt idézett elő, mert meg

kell jegyezniem, hogy vádlottat én magam szólítottam fel, hogy egyezzen ki Kohnékkal.

Elnök: Mi bírta erre?

Tanu: Az én jóhiszeműségem. Én jót akartam a vérgiz zaklatott szegény emberekkel, dacára, hogy Kohn volt az, aki 92-ben kiparancsolt a házából. (Kohn fejével igenlőleg int.) Ezóta én soha sem beszéltem Kohnnal.

Mindjárt, mikor a vádhatározat köztudomásává lett, ajánlottam vádlottnak a kiegyezést, és ő azzal háritott el magától, hogy nincsen anyai kincs, a mennyiért hajlandó volna kiegyezni, mert ő ügyét tisztának, szepőtelennek tudja.

De szombat délután egy órákor, mikor megkapta az én levelemet, az egész család, az egész klikk összefutott egyszerre, még a rabbit is megkivették, és akkor született meg az a szörnyszülött: a kiegyezés, mely szerint ha Stern felmentetik, a rabbinál deponált 20 000 frt a Kohné lesz.

Elnök: Honnét merítette e tudomását?

Tanu: Tudja ezt mindeki, hisz az egész városban széltére portálják. Tudja jól a zsidó rabbi, Fürst ügyvéd, Muttnyánszky, Spitzer Béni, Engel Muki és még vagy 50-en, csak éppen a törvényszék nem tudja.

Elnök: Mi nem szerezhettünk a kávéházban tudomást ily dolgokról, mi csak hivatalosan tudhatunk valamit. Mondja mégis, hogy honnét merítette?

Tanu: Egyik jelenlevő tanutól, Weingoldner-től. De hát épp az előbb száz ember füle hallatára mondotta itt a törvényszék folyosóján Fürst ügyvéd, hogy a rabbi közbelépett, hogy nem kell hagyni két hitsorsost civakodni és ott nála van deponálva a pénz.

Félkettőkor a délelőtti tárgyalást az elnök fel-függesztette.

Délutáni tárgyalás.

Elnök kevéssel 3 óra után az ülést megnyitja.

Sável: Kérem kir. ügyész urat adja elő kiket kíván a kihallgatott tanuk közül megeskettetni. Nagy ügyész: felolvassa, a kiket kér meg eskettetni.

Jobst: ellenzem Faddinak és Becseinek meg-hiteltetését, mert ha esküsznek, ha nem is subjektíve, de valószínű, hogy nem való dologra teszik le az esküt.

A törvényszék visszavonult e dolognak a meg-vitatására.

(Öt perc múlva.)

Sável: a törvényszék határozott, hogy igenis meg lesznek esketve.

Sável: ki akar a tanuk közül más vallomást tenni, mert most leteszik az esküt.

Tanuk: (egyhangulag) Nem vallunk mást. (Geiger bíró meghittelteti a tanukat.)

Sável: Pátkai János itt marad, a többi el-mehet haza.

Muttnyánszky: Hallom, hogy Geiger bíró multkor érdeklődött irántam, most itt vagyok rendelkezésére állók.

Sável: Nem értem a célját ennek. Tessék itt maradni a tárgyaláson.

Mérey kihallgatása

Sável: Mit tud a dologról, mert Ön Sternnél alkalmazva volt.

Mérey: 1891. nov. 7-én történt, hogy Tu-ronyba mentem Sternnel egy kocsin. Elmondta, hogy Kohn őt meglopja, kidobja s engem akar addig a birtokba tenni alkalmazottnak. Kohnt letartóztattam, addig Stern Percelért ment s ott trafikált, megcsinálta a végzést. 2 óra múlva el-mentünk Siklósról Turonyba. Az előjárásnál ki jelentette, hogy én leszek a birtokban s birjan ra Kohn, hogy menjen ő hozzá. Persze egyezkedni. Kohnhoz mentem, kértem a kulcsot, Kohnék mind sirtak, panaszkodtak, azért, mert Stern őket kiakarja dobni. Egyességre birtam Kohnt: megmutatta száma-dásait, de azokra nem emlékezem. Megbízásom egy szóval az volt, hogy minden áron egyességet hozzak létre.

Sável: Fenyegtetést használt e Kohnék ellené-ben?

Mérey: Nem emlékszem.

Sável: Panaszkodott-e Kohn, mikor Pécsről megjött?

Mérey: Igen! panaszkodtak, mert részben kényszerítve lettek, s engem támadtak meg, miért tettem én azt, mért kényszerítettem őket egyességre.

Sável: Tud e valamit arról, hogy azok az elő-legek, miket Stern Kohnnak adott, miként lettek el-számolva.

Mérey: Mit sem tudok, csak néhány elvétett szót hallottam, más harmadik személyektől.

Sável: Mit követelt Stern Kohntól?

Mérey: Mindig 13000 frtről hallottam beszélni.

Sável: Ön a vizsgálaton azt mondta, hogy Stern jegyzéket vezetett az adott pénzről.

Mérey: Mit sem tudok!

Sável: Mit tart fenn abból, a mit a vizsgá-laton mondott?

Mérey: Mindent, csak hogy nem helyeselem,

hogy a vizsgálaton az irnok kérdezett s nem a vizs-gálóbíró.

Sável: Minek gyanúsítja a vizsgálóbíró.

Mérey: Nincs szándékom.

Sável: Mi az, a mire Stern be akarta önt ugratni, mi az, a mire meg akarta vesztegetni?

Mérey: Hogy a viszonyt, a mely közte és Kohn közt fenforgott, továbbá hamis számadatokat bizonyítsak és hogy valami 5000 frtot Kohnék tény-leg felvettek Stern-től, mi pedig nem igaz.

Elnök: Biztosan tudja?

Mérey: Csak arra emlékszem, hogy 5000 frtről volt szó.

Elnök: Volt-e még valami, a mire Stern reá akarta bírni?

Tanu: Nem emlékszem mára.

Alügyész: Hat Pátkaival mit akart?

Tanu: En ezt a dolgot határozottan nem mondhatom. Én rettenetesen resteltem. En itt a gan-gon voltam Weinwurm Jakabbal és Propperrel, a midőn egy uronyi polgár jött arra, mint később megtudtam, Pátkai János, a ki azt mondta, hogy „ne-kem ugy tetszik, mintha az egész tör-vényszék Stern mellett volna.“ Ezt mondotta Pátkai.

Elnök: Ki fogjuk hallgatni Pátkaikat is.

Geiger bíró: Mondja csak tanu, ön a levele végén azt írta „különböleg vagyok jóakarója, kész szolgálja Mérey.“ En azt hiszem, hogy egész levele Stern-t úgy tünteti fel, mint nem tisztességes embert, miért zárta be tehát ily levelét?

Tanu: Lehet hogy tévedtem. Mindenféle utó-gondolat, célzás nélkül írtam. Lehet, hogy volt benne egy kis guny.

Geiger bíró: En más színezetet látok ebben a befejezésben; mert ön megveti az ügyvéd urat az egész levélben, mert ön lövagiáson akarta magát viselni. Ilyen körülmények közt én nem így jártam volna el. En ilyen embernek kész szolgálja nem vagyok.

Tanu: A mi azt illeti, hát biz' én sem va-gyok kész szolgálja. Hogy milyen jóakarója vagyok, az kilátszik a levélből. (Derűtség.)

Elnök: Propper itt van?

(Elment, mondják a hallgatóság sorából.)

Ezután Jobst védő veszi keresztüztibe Mérey tanut arra a körülményre nézve, hogy beigazolhasa, hogy a reggel az elnöknek átnyújtott kivonatot tanu régi jelentéseiből csinálta.

A törvényszék megtagadja a Méreytől még 91-ből származó jelentések felolvasását.

Érdekes epizódja volt a délutáni tárgyalásnak Pátkai újból való kihallgatása, a ki határozottan azt vallja, hogy az ő szájába adott szavakat Mérey tanu mondotta a folyosón.

Szembesítéskor is megmarad valómása mellett, mert hat az az ur csak ötöt el akarja áztatni.

Weingoldner Jakab azt vallja, hogy ő nem hallott semmit. Főle beszélhetek a mit akar-tak, ő nem figyelt oda.

Alügyész: Mérey vallomásából oly momen-tumok merültek fel, melyek némi újabb bűncselek-mény fenforgására látszanak mutatni. Vajjon a vád szempontjából lesznek e még különös momentumok, azt a későbbi fejlemények fogják igazolni, most csak annyi kétségtelen, a mit Mérey előadott, az a dolog a btkv. 222. §-ába ütköző hamis tanuzásra való csábításnak indiciumait involválja. Kétségtelen, hogy Mérey levele igen közelivé teszi Méreyvel szemben a zsarolás kísérletét, azonban tekintettel az ügy rend-kívüli bonyolodott állapotára, most nem akarja ezt a külön ügyet beépíteni, majd erről a tárgyalás vé-gén fog megemlékezni.

Mérey azonban azt is állította vallomásában, hogy itt a panaszosok és vádlott közt meg egyezés jött létre. Nem tudom, tek. törvényszék, milyen fon-tosságot tanusít ennek az újabb momentumnak, de én azt már tegnap kétségtelennek tartottam Kohnék itten tanusított ma-gatartása nyomán, a kik nem fejtettek ki oly akciót, mint azt a bűnper menete megkívánta, hogy itt bűnpártolásról is lehet szó, éppen azért kérem az e tekintetben hivatkozott tanuknak már holnap reggel történő kihallgatását.

Jobst védő ríposztja után a törvényszék ha-tározathozatalra visszavonul.

(A tárgyalás tovább folyik.)

H i r e k.

Pécs, 1895. március 20.

— (A polgári kasszino) f. hó 23-ára ter-vezett IV-ik társas összejövetelét közbejött akadá-lyok miatt ápril hó 3-ára halasztotta.

— (Eljegyzés.) Freund Sándor, a d. g. t. szénrakodási vállalat bérlője, a mohácsi társadalom legkedveltebb tagjainak egyike, vasárnap tartotta el-jegyzését Krausz Irmával, özv. Krausz Antónia urnő híres szépségű és művelt leányával Siklósról.

— (Lépre kerültek.) Tegnap a rendőr-járat egy 4 tagból álló bandát fogott el Kékény kö-zelében. Horváth János, Kovács József, If-csits Mátyás kékényi lakosok voltak, kik 31 betörés és lopással tartották igazatosságban Kékényt és a közeli falukat. Az ügyészhez kísérték a nemes szövetkezetet.

— (Részeg osikós.) Juhász Károly szakáli csikós legény mult év szeptember 29-én legeltetés közben sorra járta a közeli szőlőket min-denütt felhajtva egy két pohár bort, addig mig be-csippett. Már jó későn járt az idő, sötétedni kezdett s lovait még sem hajtotta haza. Végre a szétazórt ménest nagy nehezen össze gyűjtve hasaterelte. Ren-desen megvacsorált, mikor egyszerre szörgezt hali az ajtón, ki néz, s Henc János kocsiát látja meg, ki kérdőre vonja, hol vannak a lovai, mért nem terelte haza őket? A részeg Juhász t mégre bosták e szavak s a keze ügyébe erett lándzsa alaku bottal ugy találta fejbe ütni védtelen Henc Jánost, hogy az néhány órai kínos szenvedés után meghalt. Tekintetbe véve a számtalan onyhitó körülményt a pécsi kir. törvényszék 3 évi fegyházra ítélte a meg-gondolatlan embert. Ő megnyugodott az ítéletben, de kir. ügyész felebbezést jelentett be.

— (A Duna Mohácsnál) folyton árad. Tegnap, kedden délután 105 centiméter magas volt. A jég Bajától Bezdánig áll, kivéve a 445-449 kilométer vonalat Mohácsnál, mely teljesen jégmentes. A jégkéreg korhadásnak indul. Némely helyen 25 cm. némelyen 10 cm. vastag. Mindenütt emelkedik, a parttól már elszakadt; indulása 3-4 nap előtt alig várható. A Mohács alatti és Baar község fölötti zátonynál, hol a Duna torkolata szűk, jégtorlódástól félnek. A hatóság a védelem iránt serényen intéz-kezik.

— (Halálozás) Landauer József mohácsi közbecsülésben álló gőzmalomtulajdonos és sertés-hizláló a mult héten, állítólag balul kiűtött spekulá-ciók és tévesztett sertéskereskedés következtében elmebeteg lett. Egy Bécs melletti gyógyintézetbe szállították, hol 8 napi tartózkodás után hétfőn meg-halt. Halálát fiatal néjén, szül. Keglevich Annán ki-vül két gyönyörű gyermeke siratja. Temetés Bécs-ből Mohácsra szállítják. Temetése csütörtökön lesz. Az elhalt Landauer híres württembergi sörgyárosnak a fia.

— (Korán kezdik.) Jegerger András és Fuchs Mihály 14 éves gyerekek s máris hosszú utra tértek. 1894. év őszén történt, hogy Jegerger és Fuchs mohácsi csavargók elhatározták, hogy Incze József vendéglősnél látogatást tesznek. Már jó estére jött az idő, mikor a kerítésen átmászva, az aulákat kifeszítették s a koresmahelyiségbe benato-ltak Minden lehetőből, mi ott volt, vitték egy részt. Eunivalókat, bort, gyertyát stb.; mit el nem fogyasz-tattak, a közeli hombarba vittek, s ott elásták. A csendőrség nyomára jött a tetteseknek s le is tartó-ztatta őket. Ma itélte a kir. törvényszék a fiatal gyer-köcök felett, s tekintve fiatal korukat, 2-2 havi börtönrre ítélte őket.

(Fatolvajok.) A napokban fogta el a csendőrség Pergel Miklós és János, Soós Ferenc, Pados István és Molnár Ádám személyében ama híres nagyszékelyi fatolvajokat, kik hosszú időn át rettenetes pusztítást végeztek az előfák között. Elismerték, hogy már az egész tél folyamán lopták a fat, mivel a községnek északra menő kárt okoz-tak. A csendőrség pártfogója alá vette a spéciket s átadta az ügyésznek.

— (Új adó.) A pénzügyminiszter legújabb határozata kimondja, hogy a misebor, akár pénzért, akár más uton szerzetetik be az egyes templomokhoz, teljes boritaladó alá esik.

— (Vád alól fölmentett tanító.) Wurch Gyula pogányi néptanító egy iskolájába járó kis lányt az iskolában ugy megvert, hogy a lányka nyolc na-pon belül gyógyuló testi sértést szenvedett. A leány szüleinek panaszára a pécsi kir. járásbíróság, másod-fokban a törvényszék is két napi fegyházbüntetésre ítélte a bevádolt tanítót. Az ügy a kir. ítélőtáblára kerülvén, ez Wurch Gyulát a vád és következmé-nyeinek terhe alól fölmentette, mert a tanító az isko-lában őt megillető házi fegyelem gyakorlata közben okozott könnyű testisértés miatt bünvádi felelősségre nem vonható. Helyes, de a fegyelmi hatóságnak mé-gis lenne tán beleszólása a házi fegyelem illetőn módon való gyakorlásába.

— (A bedegi bál.) Tekintettel arra, hogy a farsangnak vége s így több báli tudósítás már nem fenyeget bennünket, itt kiadjuk a legeredetibb báli tudósítást, mely az idén lapunkhoz érkezett:

három legény bál dja

érdekes mulacsák folyt le farsang hétfőre virá-dora a tolna megyei bedeg község nagy vendéglőjé-ben az ugy nevezett farsangi bál d mejet egy néhány szűrt zavart legénye a falunak kitalált s a val a szóval gyerekek tarcsunk bál dót, evel a falunak nagyobb része talpra is állat a legények közt mivel többször erőgetők ő k hogy mutasuk meg néhány ellen felúnnek hogy miis legények vagyunk de mire

tetre került a dolog volt is kinja a kuszoknak meg a heves szerelmű kályhának hogy esze nem roskat asoknak a bálid kitaláló legényeknek a karjaik alatt és így astán csak háram kősep óstáru legényre maradt a bálid mindensége, de a mi őket illeti talpukon is maradtak ám olyan vigalmos estét csaptak, hogy még az öreg emberek is táncra indultak és már most tudval van a faluban, hogy aza néhány bálid kitaláló legény egy idő óta a kristofot imányi jár az éjféli órákban a szőlő hegyre, de az bizony cserbe hagyta őket így otthon kelet nekijök maradni mert nem adot nekijök bálid kölcséget egy azonban asóköstül a kristofosok közül be is bizonyította akiről azt mondják legjobban tudót szalanyi, mikor az ördögök toták volna nekijök a pénasz talicskán belépet nagy hegyesen a bálidban de mikor a belépőről volt szó meg is oltá ám kristofosan a kereket a mély alázattal kérem a tisztelt szerkesztőséget legyen szives a lapjában kiteni ezt a kis mulacságot,

tisztelettel N. N.
bedeg.

Országgyűlés.

A főrendiház ülése március 20-án. Ma több apróbb ügy elintézése után az appropriációt tárgyalták, melyet Rudnyánszky báró elfogadásra ajánlott. Zay Miklós gróf Vay Béla báró ellenében azt fejtegette, hogy az ellenzék támadása nem a kormány, hanem a szabadelvű párt ellen irányul, melyet szerinte fentartani kell. Utána Eszterházy Miklós Mór a néppárt védelmére emelt szót, míg Wlassich miniszter a kormányt védte az ellenzék támadásai ellen. Beszéltek még Serényi, ifj. Széchenyi Imre Zichy Nándor.

TÁVIRATOK.

— **Egyházpolitika a főrendeknél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A liberális főrendek tegnap délután Orczy Béla bárónál értekezletre gyűltek egybe, hogy a visszalevő egyházpolitikai javaslatokkal szemben követendő maguktartásokról tanácskozzanak. Széchenyi Imre gróf azt az indítványt terjesztette elő, hogy a vallás szabad gyakorlatáról szóló javaslat 22–29. szakaszai, melyek a felekezet nélkülséget szabályozzák, hagyassanak ki s ezek helyébe egy új 22-ik szakasz tétessék, mely szerint az egyetlen vallásfelekezethez sem tartozó egyének vallásjogi viszonyait addig, míg valamely bevett vagy törvényesen elismert vallásfelekezetbe be nem lépnek, a kormány rendeleti uton szabályozza. Különösen rendezendők azon gyermekek vallási viszonyai,

kiknek apja vagy anyja egyik felekezethez sem tartozik, annak az elvnek szem előtt tartásával, hogy a gyermekeknek mindig valamely felekezethez kell tartozniok.

A főrendi ellenzék tagjai közül az értekezleten jelen volt Rudnyánszky József báró, ki Széchenyi indítványát elfogadta. Bánffy Dezső báró kijelentette, hogy a kormány fentartja az eredeti javaslatokat, de ha a főrendiház a Széchenyi által indítványozott irányban tenne rajtuk módosításokat, a kormány meg fogja kísérteni ezeket a képviselőházban keresztülvinni.

A főrendi ellenzék tegnap este tanácskozott Eszterházy Miklós Mór grófnál, hol elhatározták, hogy a javaslatok elvetését illetőleg megmaradnak korábbi álláspontjuk mellett, de ha a főrendiház általánosságban el találná fogadni, akkor a részleteknél belemennek a módosításokba.

— **Kossuth Ferenc jelöltsége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tapolcai választókerületben, melynek mandátuma Csigó Pál halála folytán megürese lett, Kossuth Ferencet léptették fel képviselőjelöltnek.

— **A pórus járt Don Juan.** Tegnap egy országszerte ismert író képviselőt, ki egy előkelő asszony után járt, annak házából megverve kidobták.

— **Nyitrai választás.** Mint előre látható volt, Nyitrán hallatlan visszaéléseket és erőszakoskodást követ el a kormánypárt. Tarnóczy választási elnök kicsinálta, hogy az ellenpárt részéről három Zichyt léptettek föl, hogy a szavazatok megoszoljanak. Így fölleptették gróf Zichy Jánost, ifj. gróf Zichy Jánost és gróf Zichy Nepomuki Jánost. Pázmándy Dénes bizalmi férfiú bejelentette a választási elnöknek, hogy a két Zichy lemondó levelét rögtön elhozza, melyeket azonban, bár a közjegyző előtt hitelesítve voltak, az elnök visszautasított, hanem elrendelte a szavazást, mely holnap ér véget. Latkóczyra sok szavazatot adott. A Zichyre adott szavazatok számos esetben visszautasították, mert az illetők nem tudták megmondani, hogy melyik Zichyre szavaznak. Hir szerint a Zichy-pártiak tegnap este megtámadták a Latkóczy-pártiakat. A jelenlevő képviselők, kik mint bizalmi férfiak működnek közre a választásnál, Tarnóczy választ. elnököt provokálni fogják.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV

TAISZ JÓZSEF
kiadó

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC

Előfizetésre való felhívás.

A második évfolyam küszöbén bizalommal fordulunk előfizetőinkhez és midőn felkérjük a további támogatásra, nem mulaszthatjuk el reá mutatni a lefolyt évfolyam alatt tanúsított magatartásunkra.

A mit mult évi december hó 16-án kibocsátott programunkban ígértünk, azt az utolsó betűig betartottuk, és nem is hiszszük, hogy ebből kifolyólag olvasóinknak elégedetlenségre volna okuk.

A jövőben is megmaradunk és kitartunk akkor hangoztatott elveink mellett. Függetlenségünket megőrizzük minden irányban és soha sem fogjuk eltéveszteni szemünk elől a célt, mely a független Magyarország kiépítését célozza.

Ennek az eszmének szolgálatában nem riadunk vissza semmi küzdelemtől; nem engedjük magunkat befolyásoltatni a hatalomtól, mi megmaradunk mindenha a tiszta és hamisítatlan függetlenségi és 48-as elvek önzéstelen szolgálatában.

Epp ez okból azokhoz is fordulunk jelen felhívásunkkal, kik ez ideig olvasói voltak ugyan lapunknak, de nem tartoztak abba a díszes gárdába, mely anyagi támogatással is hozzájárul elveink diadalra juttatásához. Kérjük ezeket is: lépjenek be előfizetőink sorába, hisz azért a csekély előfizetési díjért annyit nyújtunk, mint vidéki lap egyáltalában nem képes nyújtani.

Ujjonnan belépő előfizetőinknek a lapot április 1-ig teljesen ingyen küldjük.

Jövő negyedétől kezdve minden egyes előfizetőnk vasárnaponként egy ives illusztrált regény és szépirodalmi mellékletet fog kapni teljesen díjtalanul. Lapunk kiadója nem rettent vissza az anyagi áldozatoktól, csak hogy az olvasó közönség e nemű kívánságait is kielégithesse.

Mindezek dacára a lap előfizetési ára nem változik, a mennyiben napilapunk évfolyamra csak 2 frt 50 kr., hetilapunk pedig csak 75 krba kerül.

Tisztelettel kérjük a közönséget előfizetéseik megújítására, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessünk.

Hazafias tisztelettel

A „Pécsi Figyelő”
kiadó hivatala.

7832. sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kaczi István herceg-szöllősi lakos végrehajtónak Lucz József és neje Horváth Maria Magdolna karancsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 250 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő Karancs községben fekvő a karancsi 10 sz. tkvben felvett 11/a. hrsz. a. 10 soroz. házra 400 frt, — 11/a. hrsz belsőre 88 frt. — a karancsi 758. sz. tkvben felvett † 1251. hrsz. alatti szőlőre 216 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi április hó 8 napjának délelőtti 10 órakor Karancs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 400 frt után 40 frt, 88 frt után 8 frt 80 kr, 216 frt után 21 frt 60 kr, 70 frt 40 kr. köszpénzben. vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számítot és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bá napézennek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál 1894. évi december hó 2. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljárásbíró.

Beesét vesztü

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk. Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorbeteg ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszerárában, valamint **Egger B. fia** gyógyszerkülönlegességi gyárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Góbel Kálmán, Zaiga László és az irt. rend gyógyszerárában. Mohács: Lujzser Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szendyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszerár. Pécsváradon: Dyorazky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Derm Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt. Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Vasy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibach Ödön gyógyszer.

Egger A. fia cég

különleges gyógyszerárában Bécs — Nussdorf.

Egy bogsnár

ki asztalos és malomfelszerelő is állást keres gazdaságnál vagy uradalomnál.

Bővebbet a kiadóhivatalba. 174.

Butorok.

Stilszerű új hálószoberendezés matt diófából eladó.

Czím a kiadóhivatalban.

Nyomatott Taisz Józsefnél Pécsen, 1895.

1749. sz.
1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósa 1894. évi 16245. számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Csögl János javára Reichenauer József ellen 106 frt 86 kr. a jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 400 frtra becsült hintóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróságnak 24115. 1894. számú végzése folytán 106 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi május hó 21. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 34 frt 75 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsen, Siklósi országút 12. sz. leendő eszközlésére 1895. évi március hó 23. napjának d. u. 1. órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékosok oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t. cz. 107. és 108. §-a értelmében köszpénzfizetés mellett, a legtöbbet igényelők becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi március hó 9. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó

